

Medlem og andre ærede Medlemmer og i Virkeligheden ogsaa mig selv paa dette Punkt. En anden Bemærkning af det samme ærede Medlem til samme Paragraf af mere Realitet var den, at der kunde være Tvivl om, hvorvidt der her er Tale om *alle* til Kontrol antagne Mejerier, som Ministeren kan paabyde at deltage i det landøkonomiske Forsøgslaboratoriums Smørbedømmelser. Jeg tror ikke, at der kan fastholdes Tvivl derom, selv saaledes som det staar. Det er Mening, at det skal være samtlige Mejerier, og jeg vil tro, at den rejste Tvivl ikke er fuldt begrundet, men naturligvis skal jeg gerne overveje ogsaa dette.

Jeg skal derefter standse lidt ved et Spørgsmaal til § 10. Det er et Spørgsmaal, der er rejst af det samme ærede Medlem, om, hvorvidt de Mejerier, der i Fremtiden i Henhold til Bestemmelsen i Paragraffens sidste Punktum: midlertidig fratages Retten til at bruge Lurmærket, kunne siges at være under Kontrol. Der fremkommer der en Modsigelse, hævder det ærede Medlem, thi der staar i § 6, at de Mejerier, som ere under Kontrol, skulle have og føre Lurmærke, og saa kunne de, mener det ærede Medlem, ikke være fratagne Lurmærket og dog fremdeles være under Kontrol, da det just er en af Betingelserne for at have Lurmærket, at man er under Kontrol. Jeg tror alligevel ikke, at der er den Modsigelse heri, som det ærede Medlem finder. Naar der kan synes at være en Modsigelse mellem § 6 og § 10, beror det paa det noget ejendommelige Forhold, at Retten til at føre Lurmærke i Virkeligheden er Pligt til at føre Lurmærke. Det, der er Tale om i § 10, er, at Landbrugsministeren ifølge Regler, der fastsættes efter Indstilling fra Mejeribrugets Fællesorganisation, midlertidig kan fratage et Mejeri Retten til at føre Lurmærket. Tanken er denne: Et Mejeri bliver anholdt for at arbejde daarligt trods Advarsel, eller trods hvad der i øvrigt maatte ske overfor Mejeriet. Det falder kort sagt for de Regler, der her er Tale om. Selvfølgelig maa man gaa forsigtigt frem, men der er altsaa aabnet Mulighed for, at et Mejeri kan falde for disse Regler. Lurmærket kan tages fra det. Men det er kun en midlertidig Foranstaltning, og Hensigten er at give Mejeriet Lejlighed til at rette sig. Naar det er Hensigten, er dermed ogsaa givet, at Mejeriet er under en Slags Kontrol i denne Pönitensetid, om man vil, i denne Rejsningstid eller denne Rekonvalescens. Det er ikke under Kontrollen efter Reglerne i § 6, men det er under den Kontrol, der ligger i, at medens Lurmærket er det midler-

tidig frataget, skal det søge at rette sig. Der er det netop, vi skulle bruge Konsulenterne, som det samme ærede Medlem talte saa stærkt om, og hvis betydningsfulde Gerning han fremhævede. De skulle tage ud til dette syge Mejeri og hjælpe det paa Fode. Saa en skønne Dag, forhaabentlig inden ret længe, viser det sig, at Fejlen er afhjulpen, at Mejeriet arbejder godt og kan fremstille et Produkt, der gør det kvalificeret til paany at føre Lurmærket. Saa ophører Suspensionen, saa faar Mejeriet Lurmærket, og det trædet paa ny i Funktion, som om intet havde været i Vejen. Jeg tror ikke, at der er nogen virkelig Modsigelse her mellem § 6 og § 10. Der er ikke anden Modsigelse end den, der er i selve Loven i det hele, idet Lurmærket institueres som Pligt og dog hist og her karakteriseres som Ret. Praktisk talt vil der ikke afstedkommes nogen Vanskelighed. Hvorledes paagældende Mejeri faar Lurmærket igen, om det bliver efter Begæring af Mejeriet eller efter Indstilling af Forsøgslaboratoriet eller anden Myndighed, kan jeg ikke præcisere i dette Øjeblik. Reglerne have vi ikke endnu, det er jo Regler, som det ikke er Hensigten at fastslaa i Loven.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) sluttede med at fremsætte det Spørgsmaal, om der ikke kunde være Anledning til at faa Lovbud om Pasteurisering af Mælk og Fløde, der udføres, og motiverede nærmere dette Spørgsmaal. Til Motiveringen skal jeg sige, at i al sin Almindelighed kan jeg tiltræde de Betragtninger, der der kom til Orde, og jeg skal være villig til at deltage i en Overvejelse med Udvalget om dette Spørgsmaal. Saa kunne vi se, om det maa findes rigtigt at gaa den af det ærede Medlem antydede Vej.

Det ærede 1ste Medlem for 3die Kreds (A. L. Andersen) syntes nærmest at være af den Anskuelse, at en Lovgivning paa dette Omraade var overflødig. Det ærede Medlem henviste til, at Mejerierne i Efteraaret, da der lød Klager fra England, straks tog sig sammen. Ja, jeg haaber selvfølgelig, at det er rigtigt, naar det ærede Medlem fremhæver, at de tog sig sammen, men jeg ved ikke, hvorledes det egentlig har givet sig noget synligt Udtryk, men det skal jeg lade staa hen. Jeg vil dog med det samme tilføje, at jeg stoler paa, at Mejerierne stadig tage sig sammen, bedre og bedre, i Erkendelse af, hvad det er, der staar paa Spil. Derom nærer jeg ingen Tvivl. Tvertimod Tillid. Det er netop denne Tillid, der giver sig Udtryk i den Maade, hvorpaa